

Выходитъ въ Львѣвѣ... Редакция, администрация и экспедиция подъ Ч. 44 улицы Галицка.

Предплатъ на „Дѣло“ для Австріи... для Россіи... Предплатъ на „Дѣло“ для Австріи: на первый рубль...

Съ днемъ 1 (13) липня розпочинався III кварталъ сегорѣчного видавництва „Дѣло“... Предплатники на „Библиотеку найзнаменитѣйшихъ повѣстей“...

лицка ч. 44, 2 поверхъ, найдалше до 28 лат. с. м.

Львѣвъ 10 н. ст. липня 1884.

Отъ Выдѣлу руского товар. Педагогичного:

В. Ильницкій, голова. К. Кажникевичъ, секретарь.

Галицка статистика выборча зъ роковъ 1876 и 1883.

У всѣхъ краяхъ, де парламентаризмъ лежитъ въ основѣ правodawчої и завѣдующей организаціи, статистика выборча представляе безвѣрно цѣкавый матеріалъ для политика и соціолога. Дае она досить докладну мѣру сусѣльныхъ силъ, котры борются съ собою за свои интересы...

державы. Що до численности репрезентаціи кравови на першомъ мѣсца стоятъ Чехи съ 241 послами, на другомъ Галичина съ 151, дальше Моравія (100), Австрія долѣшна и Тироль (по 68), Сірія (63), Австрія горѣшна (50), Далматія (43) послами; прочіи краѣ мають менше 37—20 послѣвъ.

Погляньмо теперъ на характеръ, який мають поодинокій соймы краввй, т. е. на те, який сфери интересѣвъ суть въ нихъ (а радше повинній-быти послѣ уставы) найчисленнѣйше заступленій. Устава розрѣзняе у насъ три такия сфери интересѣвъ: сельныя дрѣбну власнѣсть, велику власнѣсть грунтови и мѣста та комнаты торговельнй.

екихъ а 5% духовенства, — великои посѣлости тамъ вовсема нема. Въ Тиролю засѣдае ровно половина (50%) послѣвъ сельныхъ, 23 5% послѣвъ зъ мѣстъ, а лишъ 14 7% послѣвъ зъ большихъ посѣлостей. Доверва третѣ мѣсца въ томъ рядѣ занимае Галичина, де засѣдае послѣ уставы репрезентантовѣ сельныяства 49%.

Однако-жъ фактичьнѣ отношения именнѣ доконали сего. Соймъ галицкій, помямо такъ значного проценту признаныхъ уставомъ заступниковѣ сельныяства, мае ихъ на дѣлѣ только вовсема незначну жмѣнку. Голосы выборцѣвъ сельнхъ зъ рѣжныхъ, доволѣ звѣстныхъ причинѣ, падутъ переважно на кандидатѣвъ-властителейъ большихъ посѣлостей, а дуже маленько голосѣвъ паде на природныхъ заступниковѣ малои власности — сельнхъ та сельске духовенство.

Отъ зва.

На основѣ ухвалы зъ дня 6 мая и ухвалы зъ дня 7 липня 1884 Выдѣлъ руского товариства Педагогичного мае честь повѣдомити своихъ П. Т. членѣвъ, що на основѣ §. 28 своихъ статутовѣ скликае надвычайнй загалнй збѣръ до Станислава на день 5 септия с. р. и проситъ всѣхъ своихъ П. Т. членѣвъ якъ такожъ и всѣхъ пріятельнхъ руского шкѣльництва о якъ найчисленнѣйшу участь. Програма збору слѣдуюча:

Чистѣсть языка.

Написавъ Михайло Подолинскій. II. (Дальше.) Представивши собѣ, якъ мы только змогли, наглядно тяжкѣсть выбору властивого языкового осередка, доколка котрого мавъ-бы розростатись письменнй языкъ, такого осередка, котрый бувъ-бы ближимъ сердцю и души цѣлого народа, бувъ-бы своимъ не чужимъ а не штурчымъ (бо такогъ въ цѣломъ свѣтѣ нема).

тинѣ бачимо, якъ она нѣбы-то въ дусѣ языка, але все таки на свой ладъ творить формы и слова. Хоть по ста шѣмъ чловѣцѣ, а особливо по вчвайномъ того не такъ конче знати, то все таки и днѣ такъ само, якъ таа дитина, не вдоволяеся вчутыми вже вворотами, а часомъ и формами и словами, але творить собѣ ихъ на ново. Коли-бъ инакше було, то языкъ не вмѣнявъ-бы ся нѣколи; мѣжь тымъ исторія учитъ, що языкъ вмѣняеся безнастанно то скорше, то помальше, часами навѣтъ дуже скоро. У деякихъ дикихъ племенѣхъ вмѣняеся днѣ майже дтѣ поколѣня до поколѣня, якъ о томъ заповнняютъ наибольшій филологичнй поваги (ари Максъ Миллеръ, Vorlesungen über die Wissenschaft der Sprache I ст. 32).

Россійскій языкъ въ послѣднихъ часахъ показуе чимъ разъ выразнѣйшій наклонѣ до переходу зъ словяньского — и обще-русского языка*) на языкъ чисто великорускй. Ти зъ насъ, що и булѣ-бы при помочи церковници и въ силѣ пороумѣти сякъ-такъ безъ словаря старшихъ писателѣвъ, неконче вже дадутъ собѣ раду съ Данилевскимъ, Достоевскимъ, Каравиномъ, Щедриномъ и другими новѣйшими писателями, а Некрасова и Кольцова хочъ-бы и во словаремъ, то мѣсцями таки прямо нѣякъ неуроумѣють.

собою и вмѣну языка, бо кожде нове понятѣе потребуе нового означена словомъ людскимъ. Коли-бы отже и не було иншихъ причинѣ (хочъ они суть), задяя котрыхъ языкъ людскй вмѣняеся, то вже само переисточенье жита муситъ переисточувати и языкъ. Кто коли бувало чуванъ на нашѣй Руси про „штемль“, „капралѣвъ“, „адъюнктѣвъ“, „жандармѣвъ“, „терибилѣкъ“, „амтеднерѣвъ“ и т. д., заки не пріішла галицка Русь подѣ Австрію, або вновь про „Тройцѣ“, „Спаса“, „Богородицю“, „свангеліе“, „побѣвъ“ и т. д., передѣ заведеньемъ христіяньства на Руси?

*) Ще въ першихъ десяткахъ нашего столѣтя не называеся днѣ навѣтъ рускимъ, а только російскимъ языкомъ, якъ о томъ свидѣчать мѣжь иншимъ и его граматки зъ того часу.

